

A Bíróság (tizedik tanács) 2017. március 30-i ítélete (a Bundesgerichtshof [Németország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Verband Sozialer Wettbewerb eV kontra DHL Paket GmbH

(C-146/16. sz. ügy) ⁽¹⁾

(Előzetes döntéshozatal — Tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat — Nyomtatott sajtótermékben megjelenő reklámhirdetés — Lényeges információk elhallgatása — A lényeges információkhoz való hozzáférés az érintett termékeket forgalmazó honlapon keresztül — A hirdetést közzétevő személy vagy harmadik személyek által értékesített termékek)

(2017/C 161/04)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Bundesgerichtshof

Az alapeljárás felei

Felperes: Verband Sozialer Wettbewerb eV

Alperes: DHL Paket GmbH

Rendelkező rész

A belső piacon az üzleti vállalkozások fogyasztókkal szemben folytatott tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatairól, valamint a 84/450/EGK tanácsi irányelv, a 97/7/EK, a 98/27/EK és a 2002/65/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvek, valamint a 2006/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról szóló, 2005. május 11-i 2005/29/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 7. cikke (4) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy egy olyan reklámhirdetés, mint az alapeljárásban szereplő reklámhirdetés, amely ezen irányelv értelmében vett „vásárlásra való felhívás” fogalmába tartozik, eleget tehet az e rendelkezésben előírt tájékoztatási kötelezettségnek. A kérdést előterjesztő bíróság feladata annak eseti alapon történő vizsgálata, hogy egyrészt a reklámszövegben rejlő térbeli akadályok igazolják-e azt, hogy az eladóra vonatkozó információk csak az online értékesítési felületen jelenjenek meg, és másrészt pedig adott esetben azt, hogy az online értékesítési felületre vonatkozóan az 2005/29 irányelv 7. cikke (4) bekezdésének b) pontjában szereplő információk közlése egyszerűen és gyorsan történik-e.

⁽¹⁾ HL C 243., 2016.7.4.

A Bíróság (tizedik tanács) 2017. március 30-i ítélete (a Kúria [Magyarország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Lingurár József kontra Miniszterelnökséget vezető miniszter

(C-315/16. sz. ügy) ⁽¹⁾

(Előzetes döntéshozatal — Közös agrárpolitika — Az EMVA általi finanszírozás — Vidékfejlesztési támogatás — Natura 2000 kifizetések — Magánszemélyek számára fenntartott kedvezmény — Részben állami tulajdonú erdőterület)

(2017/C 161/05)

Az eljárás nyelve: magyar

A kérdést előterjesztő bíróság

Kúria

Az alapeljárás felei

Felperes: Lingurár József

Alperes: Miniszterelnökséget vezető miniszter

Rendelkező rész

Az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból (EMVA) nyújtandó vidékfejlesztési támogatásról szóló, 2005. szeptember 20-i 1698/2005/EK tanácsi rendelet 42. cikke (1) bekezdésének első mondatát úgy kell értelmezni, hogy amennyiben egy Natura 2000 támogatásra jogosult erdőterület részben állami tulajdonban, részben egy magánszemély tulajdonában van, az utóbbi részére nyújtandó támogatás összegének kiszámítása érdekében figyelembe kell venni az ezen állami tulajdonban lévő terület nagyságának a magánszemély tulajdonában lévő terület nagyságához viszonyított arányát.

(¹) HL C 296., 2016.8.16.

A Bíróság (hatodik tanács) 2017. március 30-i ítélete (az Općinski sud u Velikoj Gorici [Horvátország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – VG Čistoća d.o.o. kontra Đuro Vladika, Ljubica Vladika

(C-335/16. sz. ügy) (¹)

(Előzetes döntéshozatal — Környezet — Hulladékok — 2008/98/EK irányelv — A hulladékgazdálkodás költségeinek visszatérítése — A szennyező fizet elve — A „hulladékbirtokosok” fogalma — A hulladékgazdálkodásért kért díj — Tőkeberuházások finanszírozására szolgáló külön díj)

(2017/C 161/06)

Az eljárás nyelve: horvát

A kérdést előterjesztő bíróság

Općinski sud u Velikoj Gorici

Az alapeljárás felei

Felperes: VG Čistoća d.o.o.

Alperesek: Đuro Vladika, Ljubica Vladika

Rendelkező rész

A hulladékokról és egyes irányelvek hatályon kívül helyezéséről szóló, 2008. november 19-i 2008/98/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 14. cikkét és 15. cikkének a) pontját úgy kell értelmezni, hogy azokkal az uniós jog jelenlegi állása szerint nem ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, mint amely az alapeljárás tárgya, és amely a települési hulladékgazdálkodás és -ártalmatlanítás finanszírozása céljából egyrészt olyan díjat határoz meg, amelyet az e szolgáltatás igénybe vevői által termelt hulladék mennyiségének becslése alapján, és nem az általuk ténylegesen termelt és gyűjtésre leadott hulladék mennyisége alapján számítanak ki, másrészt az igénybe vevőknek hulladékbirtokos minőségükben olyan kiegészítő díj megfizetését írja elő, amelyből származó bevétel a hulladék kezeléséhez, beleértve az újrafeldolgozást is, szükséges tőkeberuházások finanszírozására szolgál. Azonban a kérdést előterjesztő bíróság feladata a hozzá előterjesztett ténybeli és jogi elemek alapján annak vizsgálata, hogy ez nem vezet-e ahhoz, hogy egyes „birtokosokra” azon hulladék mennyiségével és jellegével nyilvánvalóan aránytalan költségeket terhelnek, amelyet azok termelhetnek. E célból a nemzeti bíróság többek között a következőkkel kapcsolatos kritériumokat veheti figyelembe: az igénybe vevők által használt ingatlan típusa, területe és rendeltetése, a hulladék „birtokosainak” termelési kapacitása, az igénybe vevők rendelkezésére bocsátott edények úrtartalma, valamint a gyűjtés gyakorisága, mivel e paramétereknek közvetlen hatása lehet a hulladékgazdálkodás költségének összegére.

(¹) HL C 296., 2016.8.16.